

LXIII.

Erklæring

over

det fra Landstinget tilbagesendte

Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 23. April 1903.)

Det fra Landstinget oversendte Forslag er ifølge sit Indhold ikke en Ændring af det, Folketinget vedtog den 29. Januar d. A., men et fuldstændig nyt Forslag, der hviler paa et helt andet Grundlag end det sidstnævnte. Da der nu ikke er sket eller fremført noget siden den Gang, som kan afgive tilstrækkelig Grund for dem, der for 3 Maaneder siden stemte for Folketingets Forslag, til i den Grad at forandre Anskuelse, ligger det nærmest for Udvalget at foreslaa Folketinget at føre Forslaget i sin Helhed tilbage til den Skikkelse, hvori det sidst forlod Tinget. Det er ogsaa det Standpunkt, som *Udvalgets Flertal* (Udvalget undtagen Poul Rasmusen og Svendsen) indtager. Dermed er ingenlunde sagt, at det forlanger Folketingets Forslag i alle dets Enkeltheder betragtet som et Ultimatum; men dets Grundlag, Kernen deri: at *Statens* Anerkendelse af et Ægteskab knyttes til borgerlige Former, for at *Kirkens* Medvirkning kan blive en fri Sag, finder man fremdeles, bør fastholdes. For at vise sin Villighed til Forhandling med Hensyn til Enkelthederne har man imidlertid ment at burde søge virkeliggjort en Tanke, som kom frem i Landstinget og straks syntes at vinde Tilslutning der, den

nemlig: at lade det fremtræde saa tydeligt som muligt, at det er Parternes Beslutning om at ville leve sammen i Ægteskab, — og hverken Staten eller Kirken — som stifter dette, naar ellers de borgerlige Betingelser for dets Indgaaelse ere tilstede, og Beslutningen paa betryggende Maade bringes til almen Kundskab. Hertil sigter den ny Form, som Flertallet foreslaar at give §§ 10 og 11. Det samme kunde allerede ifølge Folketingets Forslag naas ved den i § 10 bebudede kongelige Anordning, men man anerkender det berettigede i Ønsket om at faa det fastsat i selve Loven.

Et *Mindretal* (Poul Rasmusen) ser ikke rettere end at Flertallets Ændringsforslag ikke mindre end Regeringsforslaget udelukker Adgangen til kirkelig Vielse. Ændringsforslaget indeholder nemlig ikke nogen Imødekommen imod det alvorlige Ønske, som næres af en stor Del af Folket: vedblivende at have Adgang til kirkelig Vielse. Denne kan for mange ikke erstattes af en kirkelig Indvielse af et *forud* stiftet borgerligt Ægteskab. Mindretallet indstiller derfor Lovforslaget i dets foreliggende Skikkelse til uforandret Vedtagelse.